

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Titulus XL. De Verborum significatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

lebrari valeant, excommunicati quoque, & qui interdictio causam dederunt, interesse quidem possint, non tamen altari appropinquare valeant: oblationem faciendo, quæ suspensio interdicti extensa à Martino V. & Eugenio IV. ad festum & totam octavam corporis Christi, teste Pirh. h. t. num. 246. apud Reiffenst. h. t. n. 211.

3. Tertius effectus interdicti est privatio sepulturæ ecclesiasticæ, sic intelligendus, ut imprimis in loco sacro interdictio nullus quantumvis innocens, infans & amens, sepeliri possit, nisi privilegium habeat, ut præter alios habent Clerici personaliter non interdicti, & qui interdictio causam non dederunt, & tempore interdicti illud servarunt; hi enim in eo sepeliri possunt cum silentio, id est, sine campanæ pulsatione, divino officio & aliis consuetis solennitatibus, c. quod in te, cujus dispositio etsi locui videatur de interdicto generali, speciale tamen excludere non videtur, ut Sylv. l. c. num. 10. Abb. in cit. c. quod in te. n. 10. apud Reiffenst. h. t. n. 212. Possunt tamen tempore generalis interdicti homines illius loci personaliter non interdicti extra locum illum efferi, & in alio loco sacro non interdicto sepeliri, arg. c. si sententia, de sent. excom. in 6. Imò etiam posse eum, qui tempore interdicti sepultus in loco non sacro, cessante interdicto exhumari, & in locum sacrum transferri, si commodè fieri potest, ut cum Gl. in c. à nobis, il. 2. de sent. excom. in 6. v. forma. Nav. man. c. 27. n. 176. Pirh. h. t. n. 246. Reiffenst. h. t. n. 214.

Quest. 577. Qualis sit obligatio servandi interdictum, & quæ poena illud violantium?

1. Resp. ad primum: Est obligatio gravis, ad eoque violare illud, ex genere suo est peccatum grave, seu peccatum mortale, quia est contra præceptum Ecclesiæ in materia gravi. Ita communis & certa.

2. Resp. ad secundum: Personæ ecclesiasticæ tam regulares quam sæculares incurunt primò: Irregularitatem, juxta expressum textum c. is qui, & c. is, cui h. t. in 6. Secundò: Suspensionem ab offi-

cio, beneficio & jurisdictione, c. tanta est, de excess. Prælat. Gl. ibid. v. irrisas. Abb. n. 1. Suar. l. c. f. 4. n. 16. Laym. l. 1. tr. 5. p. 4. c. 3. n. 3. & alii volentes hanc poenam incurri ipso facto à quibuscunque interdicti violatoribus, contra Gonz. in c. fin. de excess. Prælat. n. 2. Bonac. & alios probabiliter docentes ordinariè illos non suspensos ab officio & beneficio, sed suspendendos, argumento desumpto ex secunda parte cit. c. finalis. Tertio: Privantur jure electionis activæ & passivæ, ita ut nec eligere valeant. c. is qui, h. t. in 6. nec eligi aut postulari, c. 1. de postul. Sylv. v. interdictum. 6. q. 2. Quarto: perdunt ipso facto privilegium aliàs illis competens de jure. c. quod in te, de poenis. & remiss. & c. is cui, h. t. in 6. vi cujus tempore interdicti sepeliri possunt in loco sacro. Quintò: Religiosi, etiam exempti, non observantes interdictum generale locale, quod ab Ecclesia Cathedrali & parochiali observari vident, præter memoratas poenas incurunt excommunicationem, Clem. 1. h. t. Porro religiosi etiam exempti, non solum servare, sed etiam publicare tenentur interdictum aliàsque censuras ab Episcopo latas, ubi is illud mandat. Concil. Trid. sess. 21. de regular. c. 12. De cætero diligenter notandum, quod ad finem hujus tituli ex Clem. gravi. h. t. cum Suar. de cens. d. 22. f. 4. n. 27. & Pirh. h. t. n. 245. rectè monet & inculcat Reiffenst. h. t. n. 225. nimirum quòd, etsi contra laicos interdictum violantes poenæ speciales in jure non statuuntur, illud tamen certum, quòd laici quicunque, præsertim domini temporales & eorum officiales, qui Clericos quomodolibet compellunt in loco interdicto missas & alia divina publicè & solenniter celebrare, item campanis vel voce præconis aliòve modo excommunicationis vel interdicti sententia innodatos ad audienda divina convocant, item qui eosdem nominatim excommunicatos vel interdictos, ne ad Clericorum monitionem de ecclesiis tempore divinorum exeant, aut ipsimet excommunicati vel interdicti ad monitionem exire recusant, vel divinis se violenter ingerunt, gravissimè peccent & excommunicationem Papæ reservatam ipso facto incurrant.

TITULUS XL.

De Verborum Significatione.

Cùm præsens, uti & sequens titulus per omnes Decretalium libros diffusi pleraque hinc inde sufficienter declarata contineant, exemplo aliquorum Canonistarum fusiorem eorum tractationem consultò declinamus, aliquas solum regulas præsentis tituli summarissimè perstrinxisse contenti. Unde fit:

Quest. 578. Quænam sint regulæ de verborum significatione interpretanda?

1. Resp. Sunt fere sequentes, prima: Verba intelligenda sunt cum effectu, ita ut aliquid operentur, & non sint superflua. L. 1. §. hæc autem verba. ff. quod quisqu. juris. c. relatum. de Cler. non resid. censentur autem tunc aliquid operari, quando etiam solius majoris declarationis, cautelæ, & omnis dubitationis tollendæ vel efficacioris voluntatis causâ ponuntur, aut exprimunt, quod tacitè jam inest, aut in genere continetur. Abb. in c. si adversus, de hæret. Arg. l. quæsum, §. 4. ff. de fundo instruend.

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.

2. Secunda: Sunt intelligenda secundum subjectam materiam & naturam actûs vel contractûs, de quo agitur, & secundum qualitates personæ, ad quam sunt relata, c. quemadmodum. de jurejur. c. constitutum. de religios. domib. Menoch. præsump. 104. n. 29. proferens enim verba, præsumitur ea accommodare materiæ, actui, contractui, de quo agitur, & personæ, ad quam diriguntur, c. 8. h. t. l. non aliter. ff. de legat.

3. Tertia: Quando verborum sensus dubius in utramque partem malam & bonam accipi potest, accipiendus est in eo, qui excludit delictum, aded ut potius interpretatio & significatio verborum impropria admittatur, quàm delictum, c. esse. de R.

R r

7. l.

7. l. merito. pro socio, quia nemo in dubio deliquisse præsumitur.

4. Quarta: Verba clara non amittunt interpretationem, neque voluntatis conjecturam.

5. Quinta: In dubio illa interpretatio præferenda, quæ non derogat juri quæsito alterius. *Can. denique 14. q. 5. c. super eo. de off. delegat. l. nec avus. c. de emancipand. lib.* Ita ut ad hoc præjudicium averendum verba etiam improprie accipiantur, *Tufch. concl. 128. n. 1.* proceditque hæc regula non tantum in privatorum actibus & dispositionibus, v. g. contractibus, testamentis, sed etiam in decretis ac beneficiis Principum, *cit. l. nec avus. & l. prator ait. §. 10. & 16. ff. ne quid in loco publ. uti & in quibusvis privilegiis & rescriptis Pontificum, etiam si cum clausula: Ex certa scientia vel motu proprio, emanata, cum omnia hæc tacite includant hanc clausulam; Salvo jure tertii; vel sine præjudicio tertii. c. licet. de Off. Ordinar. c. dubium. de privileg. c. quamvis de rescript. ex ea ratione, quòd jus tertio quæsitum etiam publicâ autoritate non nisi necessitatis vel utilitatis publicæ causâ auferri possit, & hæc*

etiam urgente supremus Princeps vel Papa illud auferre non censeatur, nisi exprimat. *Innocent. in c. innovis. de elect. Pirh. de constit. n. 20. Reiffenst. h. t. n. 6.*

6. Sexta: Verba interpretanda sunt, ut evitetur omne absurdum, ita ut ad hoc evitandum etiam improprietas verborum admittatur. *Tufch. Lit. A. concl. 66. n. 17. Barb. de axiomat. jur. axiom. 2. v. absurdum. Arg. l. nam absurdum. ff. de bonis libertorum.*

7. Septima: Verba sunt interpretanda, ut eorum correctio & contradictio excludatur, *c. inter dilectos. de fide instrum. v. caterum. de elect. c. cum expediat. de elect. in 6.* quia nemo idem velle & nolle vel à sua dispositione illico recedere, & se in contingente corrigere præsumitur.

8. Octava: Verba sequentia interpretationem accipiunt à præcedentibus ejusdem dispositionis, & vicissim. *L. si servus. in fine. ff. de legatis. 3.* Similes regulas vide apud *Barb. de axiomat. juris, nec non de appellat. juris & dictionibus usu frequentibus.*

F I N I S.

INDEX